

Seja zborov SO Mozirje

V ponedeljek 5. novembra bodo sedeli zbori skupščine občine Mozirje. Delegati vseh treh zborov se bodo najprej zbrali na skupni seji, na kateri bo osrednja točka dnevnega reda razprava o poročilu o uresničevanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov. V nadaljevanju bodo delegati vseh zborov med drugim sprejemali dogovore o oblikovanju družbenih svetov v občini Mozirje, razpravljali pa bodo tudi o predlogu odloka o družbenih svetih. Med ostalimi točkami velja omeniti razpravo in sprejem analize skladnosti gibanja splošne, skupne in posebne porabe v prvem letošnjem polletju in razpravo ter sprejem predloga odloka o občinskih blagovnih rezervah.

Po končani skupni seji se bosta na ločenih sejah sestala še zbor združenega dela in zbor krajevnih skupnosti, na obeh sejah pa bodo delegati obravnavali še vrsto točk s svojih področij.

J. P.

Slaba udeležba delegatov

V Velenju so se pred dnevi sestali delegati občinskega zbora skupnosti za pokojninsko in invalidsko zavarovanje (enote v občini Velenje). Čeprav so tudi tokrat ugotavljali slabo udeležbo, ki kaže na to, da nima raven delegatske in siceršnje politične zavesti v nekaterih srednjih in večjih hromih učinkovitost delegatskih razmerij, so na seji kljub temu obravnavali gradivo za skorajšnje 7. zasedanje republiške skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Na tem zasedanju bodo delegati spregovorili o analizi razvoja in možnosti skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Sloveniji za obdobje od leta 1981 do 1985, obravnavali bodo informacijo o finančnem poslovanju skupnosti in o številnih podatkih na področju štetja zavarovalne dobe s povečanjem, analizo o organiziranosti in poslovanju strokovne službe, obravnavali bodo tudi samoupravni sporazum o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih med skupnostjo in strokovno službo ter se dotaknili tudi nekaterih drugih vprašanj, kot so gnotni položaj upokojevcem v letu 1979 ter izvolitev odborov za uveljavljanje pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

Delegati enote v občini Velenje so na 6. seji poslušali tudi poročilo o delu in sklepih 6. zasedanja skupščine republiške skupnosti, ustanovili komisijo za vprašanja borcev narodnoosvobodilne vojne, izvolili članice odbora za uveljavljanje pravic pokojninskega in invalidskega zavarovanja na prvi stopnji ter imenovali delegata v delavski svet delovne organizacije Plastika s statusom invalidske delavnice.

J. KRAJNC

Včeraj je bil 1. november, dan mrtvih. Tega dne smo se spomnili vseh umrlih svojcev. Okrasili smo jim grobove s cvetjem in prižgali svečke. Spomnili pa smo se tudi vseh tistih, ki so darovali svoja življenja za svobodo. Zveza združenj borcev narodno osvobodilne vojne Velenje je organizirala v sodelovanju s krajevnimi organizacijami ter šolami spominske slovesnosti ob vseh spominskih obležjih. Komemoracije so bile v torek in v sredo. Ob dnevu mrtvih smo obiskali tudi osamele partizanske grobove.

Odločen boj proti odtujevanju oblasti delavcev

V sleherni osnovni organizaciji ZK bo treba aktualizirati naloge oziroma stališča zadnjih sej centralnih komitejev ZK Slovenije in Jugoslavije

Pred začetkom volilnih konferenc osnovnih organizacij zveze komunistov, ki jih bodo v Saleški dolini opravili najpozneje do 15. novembra, na njih pa spregovorili o mestu in vlogi osnovne organizacije ZK kot idejnopolitične sile v temeljni samoupravni sredini, sta se sešla komite občinske konference ZK Velenje (24. oktobra) in občinska konferenca ZK Velenje (30. oktobra). Na 13. seji občinske konference ZK Velenje, o kateri bomo podrobneje poročali v prihodnji številki, so še posebej ocenjevali uresničevanje vloge in položaja osnovne

organizacije ZK v graditvi sistema socialistične samoupravne demokracije.

Komite OK ZK Velenje pa je na seji 24. oktobra podrobno spregovoril o položaju in usposobljenosti OO ZK v pripravi na volilne konference ter naloge OO ZK po zadnjih sejah CK ZK Slovenije in Jugoslavije. Pri tem je bilo v središču pozornosti vprašanje, kako osnovne organizacije ZK uresničujejo svojo vlogo kot sestavni, avantgardni del našega političnega sistema. Na 8. seji OK ZK Velenje, denimo, so bile ugotovljene slabosti v delovanju OO ZK. Ugotavljati je mogoče, da so se v zadnjem času stvari premaknile na bolje, čeprav je res, da vse naloge še niso uresničene, oziroma vsaj ne tako, kot želimo oziroma pričakujemo. Tudi za naprej ostaja poglavitna naloga komunistov v OO ZK v združenem delu in krajevnih skupnostih odločen boj proti odtujevanju ekonomske in politične oblasti delavcev in občanov. Še posebej bo treba ugotoviti krivce za to, da se zadeve ne premaknejo z mesta. Nalog, pa seveda tudi težav, je še precej, zato se bo treba na bližnjih volilnih konferencah OO ZK dogovoriti, katera vprašanja uvrstiti v prihodnjih mesecih na dnevne rede sestankov OO ZK, hkrati pa tudi določiti, katera vprašanja morajo reševati samoupravni organi, druge družbenopolitične organizacije in drugi

ter zadolžiti komuniste v njih, da bodo naloge tudi opravljene.

Skorajšnje volilne konference OO ZK pa bodo tudi prva priložnost za podrobnejšo razpravo o gradivu zadnjih sej CK ZK Slovenije in Jugoslavije v osnovnih organizacijah ZK ter o sprejetih sklepih in nalogah. Seveda pa bo treba čimprej storiti v teh aktivnostih še korak dlje, se pravi v sleherni osnovni organizaciji ZK aktualizirati naloge oziroma stališča zadnjih sej centralnih komitejev zveze komunistov Slovenije in zveze komunistov Jugoslavije.

M. LIPOVŠEK

Odpori, neodgovornost, pa še kaj...!

Odpravo izvorov odpora in neodgovornosti moramo vključiti med naloge, ki bodo po sejah centralnih komitejev ZKS in ZKJ v središču aktivnosti osnovnih organizacij ZK oziroma naših delovnih ljudi in občanov

Ob obravnavi aktualnih idejnopolitičnih vprašanj gospodarskega razvoja v Saleški dolini je občinska konferenca zveze komunistov Velenje, opozorila med drugim, tudi na nekatere idejne odpore, ki onemogočajo, da naloge in skupne dogovore ne uresničujemo oziroma vsaj ne hitreje, kot jih sicer. Vse več je primerov odpora zoper nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov, proti dohodkovnemu povezovanju temeljnih organizacij združenega dela, zoper družbenoekonomski razvoj in napredek, je bilo slišati. Opravka imamo s pristranskostjo, ozkostjo ter, ne nazadnje, tudi z neupoštevanjem in nespoštovanjem širših interesov izven temeljnih in drugih organizacij združenega dela. Gre pravzaprav za odpore, ki onemogočajo zvezi komunistov, da bi uveljavila svojo mobilizacijsko in akcijsko vlogo, da bi spodbudila delavce za usklajeno in učinkovito uresničevanje dogovorjenih nalog.

V posameznih temeljnih organizacijah združenega dela oziroma organizacijah združenega dela za obrambo ozkih interesov, neposlovnosti in dohodkovne nepovezanosti spretno manipulirajo z delavci in govorijo v imenu delavcev.

Znova smo priče širšemu razmahu tehnokratizma, ki se spušča na nižje položaje od tistih, ki jih je naskakoval pred leti. Oblast nad delavci si prisvaja srednji strokovni kader. Zato bo potrebno oceniti odnos neposrednih nosilcev proizvodnje, se pravi tistih, ki vsak dan delajo z ljudmi, do dela, do nadaljnjega razvoja temeljne organizacije združenega dela oziroma organizacije združenega dela in celotne skupnosti. Pri tem ocenjevanju ne bi smeli končati samo pri ugotavljanju opravljenega dela, pač pa bi morali z vso odgovornostjo in celovito oceniti prispevek ljudi, ki neposredno vodijo proizvod-

njo, za nadaljnji razvoj socialističnih samoupravnih odnosov ter njihov prispevek k delu osnovnih organizacij ZK.

Ti in še nekateri drugi odpori, predvsem idejni, so tudi vzrok, da se položaj delavca ne izboljšuje. Predvsem kasnjajo prizadevanja, da bi zagotovili temeljnimi in drugim organizacijam združenega dela tak položaj, da bodo delavci sami odločali o pogojih in rezultatih svojega dela, se pravi, da bi uresničili eno od temeljnih načel zakona o združenem delu.

Zavzemamo se, povsem upravičeno, za večjo odgovornost srednjega strokovnega kadra. Večjo odgovornost, tako družbenopolitično, materialno in moralno, pa moramo nasploh uveljaviti. Predelavci in mojstri, kot je bilo slišati, vse pogosteje popuščajo pred delavci, seveda za protiusluge. Poraba materialov je marsikje nad dogovorjeno mejo, tudi na račun njihovega odnosa mimo ali čez tovarniške plotove. Neodgovornost se kaže nadalje pri razpolaganju s sredstvi. Stanovanjska posojila, na primer, delimo z levo roko, kot je dejal eden od razpravljalcev na že omenjeni seji občinske konference ZK Velenje, čeprav imamo dogovore in sporazume o tem, komu pripada posojilo in koliko. Posojila odobravamo tudi za stanovanjske hiše, ki stoje že deset let oziroma ljudem, ki imajo sorazmerno dober standard in ki so med gradnjo stanovanjske hiše zamenjali nekaj osebnih avtomobilov itd.

Te in druge slabosti okrog idejnih odpora in neodgovornosti, ki jih nismo konkretizirali, kot jih tudi niso konkretizirali razpravljalci na 12. seji občinske konference ZKS Velenje zahtevajo, da bolj kot kdajkoli doslej spodbudimo naše delovne ljudi in občane za njihovo razrešitev. Primerov, o katerih smo pisali, resnično ni mogoče popoštevati. Bilo pa bi zagotovo dobro in prav, če bi v sleherni sredini skušali ugotoviti prave odpore in neodgovornosti ter njihovo razrešitev, pravzaprav odpravo njihovih izvorov, vključili med tiste naloge, ki bodo po 5. seji centralnega komiteja ZKS in 8. seji centralnega komiteja ZKJ v središču aktivnosti osnovnih organizacij ZK oziroma naših delovnih ljudi in občanov nasploh.

M. LIPOVŠEK

Kosta Nadj med pogovorom

Koostja Nadj v Velenju

Prejrejšnji četrtek in petek se je mudil til na obisku v Velenju predsednik Zveznega odbora Zveze združenj borcev narodno osvobodilne vojne Jugoslavije, armadni general Kosta Nadj. Skupaj z njim sta prišla v Velenje še šef kabineta predsednika Zveznega odbora Božo Muncan ter svetovalec v Zveznem odboru Jovovo Popović, pospremili pa jo ga je tudi predstavnik zveze združenj borcev Dravograd, pri katerih je bil na obisku prejšnji dan.

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij ter skupščine občine Velenje so visokega gosta seznanili s hitrim razvojem naše občine, nato pa so spregovorili o organiziranosti, vlogi in namenu organizacij zveze združenj borcev.

Predsednika Kosta Nadj so popeljali tudi na Graško goro, kjer si je ogledal spomenik Nošenju ranjencev ter spominski muzej. Nato si je ogledal še skulpturo maršala Tita na Titovem trgu v Velenju.

Ob koncu tedna bo prevladovalo suho in hladno vreme.

Kot smo že poročali, se je 23. in 24. oktobra mudil na obisku v Velenju vodja sektorja v oddelku za ideološko delo centralnega komiteja Poljske združene delavske partije Kazimierz Gieren. Gost s Poljske je v Velenju predaval političnemu aktivu velenjske občine o dosežkih Poljske v zadnjih 35 letih in si med drugim ogledal tudi Tovarno gospodinjske opreme Gorenje. Na posnetku Kazimierz Gieren s spremstvom na obisku v tozd Elektronika (foto J. K.)

#

VETERINARJI SO SLAVILI

Gornjem gradu so odkrili spominsko obeležje veterinarski ambulant gornjesavinjskega nega področja — Ustanovil jo je štab 4. operativne cone septembra leta 1944 — Tudi tečaj za veterinarske bolničarje

adnjo soboto so v Gornjem gradu ponovno slavili. Tokrat je pripravi zveza veterinarjev in veterinarskih tehnikov Slovenije sodelovanju z družbeno-političnimi organizacijami in skupščino Velenja. Med priložnostno slovesnostjo so na hči Ivana Kolenčevega odkrili spominsko obeležje veterinarski ambulant gornjesavinjskega področja. Letos namreč je 35 let odkar je štab 4. operativne cone v Gornjem gradu prvo na Štajerskem, ustanovil veterinarsko ambulanto, ki je delovala od septembra do decembra leta 1944. V V času njenega delovanja so v kranju pripravili tudi tečaj za veterinarske bolničarje, ki so ga izvedli i tečajniki z uspehom opravili.

Slavnostni govornik je bil predsednik zveze veterinarjev in veterinarskih tehnikov Slovenije Stane Valentinčič.

nek in razvoj veterinarske službe, njen pomen in neprecenljiv delež v narodnoosvobodilnem boju, ob tem pa tudi pomen ambulant, ki so ji v soboto odkrili spomenik. Spregovoril je tudi o mnogih pomembnih nalogah, ki so jih veterinarji in veterinarski tehniki uspešno opravljali vsa povojna leta. Veterinarska služba je prispevala izjemen delež k

razvoju živinoreje, kmetijstva in naše družbe v celoti. Velike uspehe so veterinarji dosegli zlasti na področju izkoreninjanja kužnih in nalezljivih bolezni, pri razvoju osmenjevalne službe in na drugih področjih.

Zlasti po 4. kongresu zveze veterinarjev in veterinarskih tehnikov Jugoslavije, ki je bil pred tremi leti v Ljubljani, so težišče svoje dejavnosti prenesli iz bolnih na zdrave živali, na medicinsko preventivo v živinoreji torej in so s tem prispevali pomemben delež k povečanju proizvodnje hrane živalskega izvora. Velike uspehe so veterinarji dosegli tudi v Gornji Savinjski dolini, kjer so osveščeni in napredni živinorejci s preusmerjenjem kmetij ter v sodelovanju z veterinarsko službo postavili trdne temelje nadaljnjemu razvoju živinoreje in kmetijstva na tem področju.

Spominsko ploščo na Kolenčevi hči so sprejeli v varstvo veterinarji Savinjsko-šaleške veterinarske postaje, priložnostni kulturni program pa so pripravili učenci gornjegrajske osemletke.

J. P.

Ob obletnici smrti družbenopolitičnega delavca in graditelja Velenja Avgusta Jerihe, je bila v avli skupščine občine Velenje komemorativna slovesnost, ki so se je udeležili predstavniki družbenopolitičnega in gospodarskega življenja občine. O liku Avgusta Jerihe je spregovoril predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun.

Omenil je izreden pomen, ki ga je imel Avgust Jeriha pri graditvi velenjske občine ter razvoju rudnika lignita Velenje ter Gorenja. Na svečanosti so v avli skupščine občine Velenje postavili doprsni kip Avgusta Jerihe. Zapel pa je Koroški oktet.

Prva stopnja posodabljanja

Nazarski lesarji so se lotili žagarske proizvodnje — Za začetek gradijo novo žagalnico za predelavo drobne oblovine — Sledili bodo še prostori za strojno lupljenje hlodovine in osrednje skladišče gozdnih sortimentov

Poleg velike naložbe, s katero bodo v Nazarskih zagotovili oplemenitenje in predelavo ivernih plošč ter tako temeljni organizaciji Iverna in vsej lesni industriji zagotovili lepše čase, so se v nazarskem industrijskem kompleksu lotili tudi posodabljanja žagarske proizvodnje. Že takoj na začetku kaže povedati, da v tem primeru ne gre za uvajanje novih proizvodnih programov in za povečanje zmogljivosti, ampak bodo v novih prostorih uvedli sodobnejšo tehnologijo in predvsem izboljšali delovne pogoje. Po končani izgradnji bodo namreč odpravili dosedanje težke delovne pogoje na cepilkah, skoblanih tramih in opažih, ki so danes v povsem neustreznih prostorih, zelo zastareli pa je tudi tehnološki postopek.

Novi proizvodni prostori bodo merili 1800 kvadratnih metrov, v njih pa bodo predelovali drobno oblovinno do 25 centimetrov premera. Letno bodo lahko predelali od 25.000 do 30.000 kubičnih metrov lesa, delali bodo v dveh izmenah, vrednost naložbe pa dosega 25 milijonov dinarjev. Tudi oprema za nove proizvodne prostore je že zagotovljena. Del so je uvozili iz Švedske, drugi del pa so izdelali v lastnih delavnicah.

Ob tem je pomembno tudi dejstvo, da je nova žagalnica le prva stopnja posodabljanja žagarske proizvodnje, ki ji bodo kaj kmalu sledili še prostori za strojno lupljenje hlodovine in osrednje skladišče gozdnih sortimentov. Z uresničitvijo teh naložb bodo v nazarski lesni

industriji tudi prešli iz komercialnega na namensko žaganje. Poiskusna proizvodnja v novi žagalnici bo predvidoma stekla v maju prihodnjega leta, pozabiti pa ne smemo na njene bistvene prednosti. Izdatno bodo namreč dvignili produktivnost

v žagarski proizvodnji, izboljšali delovne pogoje in zmanjšali potrebo po delavcih, višek zaposlenih pa bodo še kako rabili v novi tovarni za oplemenitenje in predelavo ivernih plošč.

J. P.

V novih prostorih bodo znatno dvignili produktivnost in izboljšali delovne pogoje

Darilo za izkazano gostoljubje in dobro sodelovanje

Predstavniki Kraftwerk Uniona in Sulzerja so ob uspešnem zaključku del pri gradnji 4. faze šoštanjskih termoelektrarn izročili velenjski zdravstveni organizaciji in šolskemu centru vredna darila

V vili Široko v Šošanu je bila v petek, 26. oktobra priložnostna slovesnost, katere se se udeležili predstavniki šoštanjskih termoelektrarn, Združenih zdravstvenih organizacij Velenje, Rudarskega šolskega centra Velenje, skupščine občine in njenega izvršnega sveta ter predstavniki firm Kraftwerk Union iz Muelheima (ZR Nemčije) in Sulzer (Švica). Po uspešnem zaključku del pri izgradnji IV. faze šoštanjskih termoelektrarn so se želeli predstavniki omenjenih podjetij uradno zahvaliti za sodelovanje in izkazano gostoljubnost, ki so jo bili deležni njihovi strokovnjaki med bivanjem pri nas in na tej priložnosti slovesnosti podarili predstavnikom Združenih zdravstvenih organizacij Velenje specialni večnamenski aparat Siemens, ki omogoča merjenje zmogljivosti srca in pljuč v normalnih ali v obremenjenih pogojih, Rudarskemu šolskemu centru pa so izročili merilne instrumente ter ostalo opremo za pouk elektrotehničnih predmetov.

Na slovesnosti je najprej spregovoril Dušan Janežič, predsednik kolegijskega poslovnega organa šoštanjskih termoelektrarn, in

na kratko opisal prehojeno pot ob izgradnji bloka s 345 MW, ki ni bila lahka, in ki je zahtevala veliko trdega dela, poštvalnosti in dobrega sodelovanja, vendar je vsem ostala v lepem spominu, je dejal Dušan Janežič. V svojem uvodnem govoru je še posebej poudaril velik delež domače industrije pri gradbenih delih, projektiranju in meritvah, ki je s tem dokazala, da je sposobna sodelovati pri izgradnji največjih in najbolj sodobnih termoelektričnih objektov, enako velja tudi za investicijsko nadzorno skupino DO TES toz Inženiring, ki je s svojim poštvalnim delom in strokovno izkušnostjo doprinesla pomemben delež k uspešni izgradnji novega bloka.

Zahvala predsednika skupščine občine Velenje Franja Koruna

Sicer pa je bila dobava opreme in gradnja bloka 4 zaupana konzorciju Kraftwerke Union — Sulzer, ki sta sodelovali tudi pri izgradnji prejšnjih šoštanjskih termoelektrarn. Med izgradnjo TES 4 je bilo na gradbišču približno 150 delavcev, ki se je v letu 1976 povzpelo kar na 1800. Med delavci Gradisa, Brače Kavuniča, Hidromontaže idr. je bilo tudi okrog 150 delavcev oziroma strokovnjakov iz ZR Nemčije in Švice. Vsem tem delavcem oziroma konzorciju je Dušan Janežič na slovesnosti v vili Široko znova izrekel priznanje za uspešno sodelovanje z jugoslovanskimi proizvajalci. Seveda so vsi ti delavci živeli v naši sredini in se tudi brez

kakršnihkoli težav vključevali v naš vsakdanji ritem življenja.

Na vsakem koraku so bili deležni pozornosti in gostoljubja, kar je bil tudi razlog, da so se predstavniki obeh firm želeli s posebnimi darili zahvaliti za vse to.

„Pri vas smo se počutili kot da bi bili prišli na obisk k sorodnikom,“ sta med drugim izrazila zadovoljstvo ob gostoljubnosti, ki so je bili deležni pri nas. Predstavnika omenjenih firm sta izročila listini predstavnikom Združenih zdravstvenih organizacij in Rudarskega šolskega centra.

V imenu Rudarskega šolskega centra se je za darilo zahvalil direktor tozda Elektrokovinarskih šol Ciril Zdobov, v imenu Združenih zdravstvenih organizacij in zavarovancev pa predsednik kolegijskega poslovnega organa Kristian Hrastel in dejal, da je to velika pridobitev za zdravstveno varstvo, saj bodo lahko tako že v bližnji prihodnosti učinkoviteje razvili preventivno dejavnost, še zlasti medicinske dela in okrepili kurativno. Ob koncu je spregovoril še predsednik skupščine občine Velenje Franjo Korun in izrekel veliko zadovoljstvo, da je bila četrta faza elektrarne pravočasno zgrajena in s tem zagotovljena prepotrebna električna energija in se v imenu delovnih ljudi ter občanov Šaleške doline zahvalil predstavnikom obeh tujih firm za izkazano pozornost.

V. S.

Ponosni na svojo organizacijo

Gotovo se bo marsikdo čudil novici, da v velenjski občini obstaja in tudi po svojih močeh deluje Zveza Borcev Prostovoljcev za severno mejo v letu 1918–19.

Najmlajši borec je rojen leta 1899, najstarejši pa 1892. Danes, ko preživljajo jesen svojega življenja vsak po svoje, se zelo radi spominjajo časov, ko so se kot mladi fantje bojevali pod poveljstvom generala Majstra proti nemškutajem. Bojevali so se za Slovensko zemljo in dosti jih je tudi darovalo svoja življenja. Bili so viharji časi in ni bil lahek boj. Kot avstroogrski vojak, si moral imeti v sebi dosti patriotizma do svoje domovine in pristopiti prostovoljno pod komando generala Majstra ter se boriti za svoj slovenski narod. V celi občini nas je živih le še 19. Kljub svoji starosti pa nismo še za staro šaro, ampak smo aktivni in ponosni na svojo organizacijo. Udeležujemo se vseh praznovanj, svojim praporom, obiskujemo tudi sestanke in prirejamo izlete ter medsebojna srečanja. Obiskujemo bolne člane in jim kljub pičlim finančnim sredstvom nudimo skromno pomoč. Nismo pa pozabili

nit na vdove naših umrlih članov, saj jih vabimo na letne konference in izlete.

Letos smo priredili izlet na Duh nad Ostrim Vrhom in se v Mariboru oddolžili vsem žrtvam vojne. Ogleдали smo si muzej revolucije in na Ostrm Vrh počastili spomin z eno minutnim molkom naših revolucionarjev Džakoviča in Hečimoviča.

Med potjo proti Mežici pa smo počastili spomin in položili šopek padlemu nadporočniku Malgaju.

20. oktobra letos pa smo pripravili majhno večerjo ter proslavili rojstni dan našega predsednika Matveža Glušiča. Razočarani smo bili nad tem, ker se ni od občinskega odbora ZB Velenje nihče odzval vabilu. Mi smo presrečni, če je kdo med nami, da nam kaj pove ter nam na tak način izkaže čast, da smo tudi mi doprinesli svoj delež k zmagi nad fašizmom. Zato želimo v bodoče več trdnjih stikov.

Dokler bomo živeli, bomo delali in s ponosom nosili svoj prapor skupaj z ostalimi borčevskimi prapori za boljši in lepši jutri.

AVGUST FIŠER

Med izetom

Naše uredništvo na obisku v krajevni skupnosti DRUŽMIRJE - GABERKE

Krajevna skupnost Družmirje-Gaberk se je zadnja leta precej pomanjšala. Izgubili so namreč že velik del Družmirja, ostali deli pa bodo izginili v bližnji prihodnosti. Družmirja je torej vsak dan manj, vztrajno ga požira jezero, ki je iz dneva v dan večje. Ob vsem tem pa se Gaberke hitro razvijajo. Nekateri Družmirčani so se odločili za preselitev v ta kraj, mnogi pa so zapustili krajevno skupnost, ker so bili kmetje in so to tudi želeli ostati. Kmetij pa v Gaberkah ni bilo na voljo.

Pred dnevi se je v krajevni skupnosti Družmirje Gaberke ustavilo naše uredništvo. Zbrali smo se v novem domu družbenopolitičnih organizacij, ki je za krajane tega območja izredno velika pridobitev. Naši sogovorniki so bili predsednik skupščine krajevne skupnosti **Bernard Skarlovnik**, sekretar krajevne konference SZDL **Boris Sovič**, predsednik osnovne organizacije Zveze socialistične mladine **Ivan Jambrovič**, sekretar osnovne organizacije ZSMS **Janja Klančnik**, predsednik gasilskega društva **Jože Borovšek**, poveljnik gasilskega društva **Edo Kaš**, predsednik krajevne organizacije Rdečega križa **Rafko Blatnik**, predsednik delegacije za telesno kulturo **Tone Rezman**, delegat krajevne skupnosti **Miran Jančič** in predsednik komisije za šport in rekreacijo pri osnovni organizaciji ZSMS **Jurij Apšner**. Žal se našega razgovora ni udeležil predsednik sveta krajevne skupnosti **Slavko Ramšak**, ki je organiziral, da so se krajani udeležili našega razgovora v tako velikem številu. Tisti dan, ko smo bili na obisku v Gaberkah, je imel namreč hudo prometno nesrečo.

NEKAJ NAD TISOČ PREBIVALCEV

V zadnjih letih se je mnogo prebivalcev te krajevne skupnosti izselilo, vendar pa sem prihajajo vedno novi. Z leti jih bo verjetno še več, saj načrtujejo, da bodo dolinico ob cesti pozidali. Trenutno živi v tem kraju nekaj nad tisoč prebivalcev, od tega pa jih je približno štiristo zaposlenih.

Za Gaberke je značilno, da so pretežno delavske. Kmetov je izredno malo. Imajo jih le osem. Tako se pripovedovali:

„Več jih je bilo v Družmirju, vendar se jih je večina morala že izseliti, mnogi pa se še bodo. To je bil izredno velik problem, saj kmetij, ki bi imele tako ugodno lego in tako dobro zemljo, kot so jo imele te v Družmirju, ni bilo daleč naokoli. Sploh je bilo silno težko priti do zemlje. To pa je bil za kmete, ki so že nekoliko v letih, velik problem. V Družmirju živi še okoli dvesto prebivalcev.“

Bernard Skarlovnik

Krajevna skupnost obsega naselja Gaberke, Družmirje in del Raven. Meji pa na Plešivec, Skale, Pesje, Soštanj, Ravne ter na občino Slovenj Gradec — na kraj Podgorje.

Ker se srečujejo krajani Gaberke z enakimi problemi in imajo tudi približno enake želje, so se odločili na zadnjih volitvah, da ne bodo ustanavljali vaških odborov. (V poštev bi prišlo Družmirje, vendar ti ljudje niso več aktivni). Najvišji samoupravni organ krajevne skupnosti je skupščina krajevne skupnosti, ki šteje 29 delegatov, njen izvršni organ pa je svet krajevne skupnosti, ki je devet članski; krajevna konferenca SZDL ima 29 delegatov, predsedstvo, katerega predsednik je Ivan Hliš, pa ima 9 članov.

Aktivno deluje v tej krajevni skupnosti mladinska organizacija, gasilsko društvo, krajevna organizacija Zveze borcev in Rdeči križ.

KRAJ SE HITRO RAZVIJA

Naši sogovorniki so dejali, da so lahko krajani z razvojem kraja v zadnjih letih nad vse zadovoljni, saj so resnično veliko pridobili. Današnje podobe tega kraja sploh ne morejo več

primerjati z Gaberkami pred desetimi leti. V tem času so zgradili sodobno asfaltirano cesto, ki jih je bolj zblížala s Soštanjem, izredno velikega pomena pa je bila tudi izgradnja vodovoda za okoli 130 gospodinjstev. Zgradili so ga leta 1972, dve leti kasneje pa je v tej vasi zvonil tudi že telefon. Kraj se je pričel še hitreje razvijati, ko smo se v občini Velenje odločili za krajevni samoprispevek. Sredstva drugega krajevnega samoprispevka so v pretežni meri namenili za izgradnjo doma družbenopolitičnih organizacij, v katerem imajo tudi trgovino. Za to so namenili preko dva milijona dinarjev iz sredstev krajevnega samoprispevka, 240 tisoč dinarjev je namenila samoupravna interesna stanovajska skupnost, 320 tisoč dinarjev pa so prejeli za star dom. Omeniti pa je potrebno, da so vsa možna dela opravili prostovoljno. Investicijska vrednost doma je namreč znašala preko štiri milijone dinarjev, z udarniškim delom pa so porabili mnogo manj sredstev. V tem domu imajo tudi eno stanovanje. Dolgo so si v kraju prizadevali, da bi pridobili trgovski lokal. Končno jim je le uspelo pridobiti soštanski Merx, vendar pa krajani z odpiralnim časom trgovine niso zadovoljni. Trgovina je odprta

Družmirje — kraj, ki počasi izginja pod zemljo

Financiranje krajevnih sk

namreč od 8. do 15. ure in je torej tisti krajani, ki so zaposleni in delajo v dopoldanskem času, sploh ne morejo koristiti.

Prvotno so v domu namerali urediti tudi oddelek otroškega varstva, vendar pa so morali to željo umakniti, saj je bil Merxov pogoj za odprtje trgovine, tudi prostor za bife.

Zaradi tega so v večnamenskem prostoru, ki ga imajo v domu družbenopolitičnih organizacij uredili prostor za potrebe potujočega vrca. Želja po ureditvi prostorov za otroško varstvo pa je še vedno neizpolnjena in bodo dali to nalogo v plan za današnje obdobje.

Težko je povedati, kako velika pridobitev je dom družbenopolitičnih organizacij s

Za igrišče, ki ga še posebej pogrešajo mladi. bodo namenili sredstva, ki se bodo s samopri-

Ivan Jambrovič

spevkom zbrala prihodnje leto. Mesečno zberejo okoli 60 tisoč dinarjev. Največji problem za igrišče je pridobitev primerne lokacije.

V Gaberkah so imeli telefon že leta 1974, v letošnjem letu pa so pridobili dodatnih devet telefonskih naročnikov.

Del krajevne skupnosti, kraj Družmirje se pogreza. Pogreznila pa se bo tudi cesta, ki povezuje krajevno skupnost s Soštanjem. Zaradi tega gradi Rudarsko elektroenergetski kombinat, tako imenovano Severno cesto. Cesta bo potekala preko Skal do Velenja ter preko Raven do Soštanja. Krajani Gaberke s cesto proti Velenju niso zadovoljni, saj je po njihovem mnenju mnogo prestrma. Poleg tega pa so bolj vezani na Soštanj kot na Velenje. Naši sogovorniki so povedali, da so postavili pogoj, da jim REK najprej zgradi cesto preko Raven do Soštanja. Prepričani pa so, da je Severna cesta velikega pomena, saj bodo krajani Ra-

Janja Klančnik

ven, Gaberke in Skal sedaj mnogo bolj povezani.

90 NOVIH HIŠ

Omenili smo že, da so Gaberke urbanistično urejene. Trenutno imajo okoli 130 hišnih števil, v nekaj letih pa naj

bi tukaj zrastle še 90 hiš. Omeniti je potrebno še eno pridobitev. Krajanom je uspelo zagotoviti odvoz smeti. Rees je da njihove kante za smet, praznijo le enkrat mesečno, vendar je tudi to nekaj. Upajo, da bodo ta čas kmalu skrajšali tako da bi vozili smeti iz krajevne skupnosti dvakrat na teden. Pri tem pa je potrebno povedati še to, da tega niso pozdravili vsi krajani. Mnogi pravijo, da nimajo smeti in jraje, namesto v posodo za smet, odvržejo kam drugam, na prostor, ki pa za to sploh ni primeren. Seveda upajo, da bodo ti krajani spremenili, da bodo spoznali, da je potrebno okolje čuvati. Doslej še nima polovica krajanov nima kant za smet.

Uspehov, ki so jih dosegli krajani Gaberke v zadnjih letih

Jože Borovšek

torej ne manjka. Srečujejo pa tudi z mnogimi problemi. Dejali so: „Resnično ne moremo razumeti, zakaj se še vedno nismo navadili, da bi objekti, ki ga zgradimo, tudi vzdrževali. Z redno vzdrževanje so potrebna minimalna sredstva, če pa pustimo, da nekaj let propada, je potrebno potem ogromno vložiti. Komunalni center imamo vzdrževati cesto do Gaberke. O kakšnem vzdrževanju resnično ne moremo govoriti, saj je cesta že v izredno slabem stanju. Posebne težave je povzročila tudi gradnja plinovoda preko krajevne skupnosti. „Naredili so mnogo škode,“ so dejali naši sogovorniki, „objubljali smo, jo bodo poravnali, da bodo teren vrnil v takšno stanje, kot je bil pred gradnjo. Potem pa so odšli. Mnogo škode niso poravnali. To naj zdaj uredi krajevna skupnost, ki pa že tako in tako nima finančnih sredstev za svoje delovanje. Finančna sredstva so poseben problem. V dno več dela pa se prenaša na krajevne skupnosti. Tako administrativnega kot tudi vsega drugega. Vse to je potrebno opraviti prostovoljno, saj ni na voljo nobenih finančnih sredstev. Težko si predstavljamo, kaj bi pomenile krajevne skupnosti, kaj bi sploh delale, če ne bi imele na voljo sredstev krajevnih samoprispevkov. Financiranje krajevnih skupnosti bi morali rešiti drugače.“

Krajani Gaberke se tudi strinjajo, da plačujejo vse dajatve, kot krajani v mestu, zato pa ne dobe ničesar. Sredstva bi se morala vračati v krajevno skupnost. „V mestu si težko predstavljajo, da je na primer Gaberke izredno velik problem ureditev kanalizacije,“ pripovedovali, „v mestu imajo vse, za nič jim ni potrebno skrbeti. Mi pa moramo sam prispevati finančna sredstva, da se določena stvar uredi. Poleg tega pa tudi ogromno udarniško delamo. Prispevki, ki jih plačujemo se naj bi namenjali tudi ureditvi osnovnih komunalnih stvari v krajevnih skupnostih.“

ZAGOTOVITI FINANCIRANJE

Omenili so tudi, da se temeljne organizacije združujejo

Knjuznosti še ni zadovoljivo

ne drže dogovora, po
so dolžne krajevnim
nakazovati po 0,5
la na zaposlenega. V
kah tega denarja še niso
Gaberke so predvidene
dnjo, vendar parcele niso
razno urejene kljub temu,
učajo kupci komunalni
nek. Za to dobe samo
ke, do katerega vodi
v makadamski izvedbi.
talo mora uporabnik sam

stanovanjskih hiš več. Čim prej
pa bi radi uredili tudi igrišče.
In kakšno je sodelovanje z
družbeno političnimi organiza-
cijami in skupščino občine
Velenje? „O kakšnem posebnem
sodelovanju ne moremo
govoriti. Najbolj prav je, če
rečemo, da jih mi v krajevno

Edo Kaš

skupnost ne kličemo, sami pa
tudi ne pridejo.“

DELEGATSKI SISTEM NI ZAŽIVEL

Tako kot v večini krajevnih
skupnostih, so nam tudi v
Gaberkah povedali, da po njihove-
m mnenju delegatski sistem
še vedno ni dobro zaživel.
Predvsem še vedno šepa delo
delegacij za samoupravne inte-
resne skupnosti. Delegacija za
zbor krajevnih skupnosti je
dokaj dobro popnjela za delo in
je tudi kar uspešna. Probleme,
ki jih imajo v krajevni skupnosti
delegacija dobro pozna, aktivno
o njih razpravlja. Vedno prede-
lajo tudi gradivo in se vključuje-
jo v razpravo.

O delu delegacij za samo-
upravne interesne skupnosti pa
so naši sogovorniki takole pri-
povedovali: „Zatakne se že na
samem začetku. Gradivo za sejo
skupščine prejme samo pred-

Z novim domom rešili vprašanje sestankov, trgovine in še kaj

sednik delegacije. Gradivo je
obsežno, napisano pa tudi ni
tako, da bi ga razumel sleherni
izmed nas. Od predsednika

Rafko Blatnik

delegacije resnično ne bi smeli
zahtevati, da obsežno in strokovno
gradivo predela in ga na seji
delegacije obrazloži. Za to res-
nično ni usposobljen. Na se-
stanku pa gradiva tudi ne
morejo brati, saj bi potem
lahko sedeli skupaj tudi po več
ur. Potem pa se na skupščinah
dogaja, da prihajajo delegati tja
samo zato, da zagotove udelež-
bo svoje delegacije. Gradiva, ki
ga skupščina obravnava pa
sploh ne poznajo in tudi vedno
ne razumejo ali pa sploh nimajo
stališč, ki naj bi jih zastopali.
Menimo, da bi morali že zdav-
naj nekaj ukreniti, nekaj spre-
meniti. Takoj, ko smo spoznali,
da skupščine ne delajo kot bi
želeli, da se vedno pogostejše
dogaja, da niso sklepčne, kljub
temu, da obravnavajo silno
aktualna vprašanja. Vse prepo-
gosto se zgovarjamo, da nismo
izbrali pravih delegatov. Res je
tudi nekaj resnice v tem, vendar
je ta odgovor mnogo preenosta-
ven. Resnica je najbrž kje
drugje.“

Spregovorili smo tudi o akciji
Nič nas ne sme presenetiti.
Krajanji menijo, da so jo dobro
izvedli, kljub temu, da so se
srečevali z mnogimi težavami.
Predvsem, so poudarjali, je bila
težava v tem, da nismo imeli na
voljo dovolj ljudi. Tisti, na
katere smo računali, so dobili
pozive v delovnih organizacijah.
Bilo bi potrebno uskladiti, kje
bo kdo delal.

Aktivna je v krajevni skup-
nosti tudi civilna zaščita, ki
deluje že vse od leta 1976.

RAZGIBANO DELO KRAJEVNIH ORGANIZACIJ

Za vse krajevne organizacije
Gaberke velja, da so med seboj
tesno povezane. Osnovna orga-
nizacija ZSMS Gaberke šteje 80
članov, med njimi pa jih je
približno polovica aktivnih. So-
delujejo s samoupravnimi orga-
ni krajevne skupnosti ter se
udeležujejo akcij, ki jih organi-
zirajo skupaj. Predvsem so mla-
di aktivni v gasilskem društvu.
Prizadevajo si, da bi v kraju
pridobili športno igrišče, saj
nimajo prostora, kjer bi lahko
trenirali in pripravljali športna
srečanja. Tesno sodelujejo z
mladinsko organizacijo iz Zibi-
ke, s katero so tudi pobrateni.
Kljub temu, da nimajo pogojev

za športno življenje, je mladina
Gaberke nosilec rekreativne de-
javnosti v krajevni skupnosti.
Organizirali so več trim akcij, v
katerih je sodelovalo 60 kraja-
nov, mnogi pa so si takšne
prireditve tudi ogledali.

Mladi si prizadevajo, da bi
obdržali različne običaje, ki
tonejo v pozabo. Tako vsako
leto pripravljajo jajčerijo, ko-
žuhijo ter še nekatere druge.

Gasilstvo ima v Gaberkah že
dolgoletno tradicijo. Prihodnje
leto bodo beležili že petdeset-
letnico delovanja. Imajo 121
članov, med njimi pa je kar 28
pionirjev in 20 mladincev. Ima-
jo pa tudi žensko desetino. V
letošnjem letu je bilo to društvo
izredno aktivno, posebej pa je
potrebno omeniti, da so naredi-
li prizidek h gasilskemu domu.

Tone Rezman

Nekaj sredstev za to so prispe-
vali krajanji, 50 tisoč din so
prejeli od občinske požarno
varnostne skupnosti, ogromno
pa so naredili s prostovoljnimi
delom. Star gasilski dom pa je
že v slabem stanju, poleg tega
pa stoji na rušnem področju,
zaradi tega gasilci že razmišljajo
o gradnji novega.

Številna je v tej krajevni
skupnosti tudi borčevska orga-
nizacija, saj ima 70 članov.
Aktivno se vključujejo v delo
krajevne skupnosti in pravijo,

da ga ni področja, kjer ne bi
sodelovali. Trenutno je njihova
največja akcija predstavitev spo-

Miran Jančič

menika padlim borcem, ki stoji
v Družmirju na rušnem področ-
ju. Prestavili ga bodo v središče
kraja. Krajanji so aktivni tudi v
krajevni organizaciji Rdečega
križa. Predvsem so ponosni, da
daruje iz njihove krajevne skup-
nosti kri kar 89 krvodajalcev.
Omeniti velja krvodajalca Ivana
Iršiča, ki je daroval kri že
37-krat. Imajo nad sto članov.
Posebej so usposobili ekipo, ki

Jurij Apšner

služi potrebam SLO, posebno
skrb pa posvečajo tudi ostare-
lim.

Trgovina bi morala biti odprta tudi popoldne

V hladnem jesenskem do-
poldnevu, ki ni bil čisto nič
prjazen in so ljudje raje
ostajali doma v hiši, smo se
sprehodili po Gaberkah. Ta
ničer prijazna vasica, si je
tega dne nataknila popolno-
ma drugačno podobo. Pre-
krita z meglo je bila vse prej
kot prijazna. No, kljub vse-
mu, so tudi tega dne, neka-
teri hiteli po opravkih. Za
nutek smo poklepetali z
ojimi:

FANI ČAS: „Rojena sem
v Gaberkah. Na hiter razvoj

Fani Čas

kraja sem zelo ponosna.
Podoba Gaberke se je v nekaj
letih zelo spremenila, v na-
slednjih petih letih pa se bo
verjetno še bolj, saj bomo
levi breg ceste popolnoma
pozidali. Predvsem smo se
gospodinje našega kraja raz-
veselile nove trgovine, ki smo
jo odprli lansko leto. Sedaj
nam ni potrebno po vsako
stvar v Šoštanj. Trgovina je
dobro založena. Tudi odpi-
ralni čas me ne moti, saj
nisem zaposlena.“

JANKO VODOVNIK:
„Doma imamo kmetijo, po-

Janko Vodovnik

leg tega pa sem še zaposlen
na Rudniku lignita Velenje.
Prostega časa praktično ni-
mam, zaradi tega tudi ne
sodelujem pri mladinski or-
ganizaciji, ki je v kraju
precej aktivna. Ogledam si
samo kakšno športno sre-
čanje ob nedeljah. Z življen-
jem v Gaberkah sem zado-
voljen in menim, da se naš
kraj izredno hitro razvija.“

ANGELA ŠLEBINGER:
„Gaberke se še posebno v
zadnjih nekaj letih izredno
hitro razvijajo. Krajanji smo
bili lansko leto najbolj vese-
li, ko se nam je uresničila
dolgoletna želja. Dobili smo
nov dom družbeno politi-
čnih organizacij, v katerem
imamo tudi trgovino. Vse
gospodinje pa vedo, koliko
je trgovina vredna. Žal odpi-
ralni čas ni ugoden, saj jo
zapro že ob 15. uri popol-
dne, takrat pa se delavke, ki
popoldne delajo, še ne vme-
jo in morajo vseeno nakupo-
vati v Šoštanju. Trgovina je
dobro založena, pogrešam
mesnico. Imamo pa še eno
željo, ki je lansko leto nismo
mogli uresničiti. Vse bolj se
v kraju kaže potreba po

Angela Šlebinger

organiziranjem otroškem var-
stvu. Prepričana sem, da se
nam bo kmalu tudi ta želja
uresničila.“

PAVLA RAVLJEN: „Od-
prtja trgovine v Gaberkah
sem bila zelo vesela tudi
zaradi tega, ker imam sedaj v
službo zelo blizu. Ko smo
trgovino odpirali, je bilo
mnogo bojazni, da ne bomo
pošivali zadovoljivo, vendar
smo kaj hitro ugotovili, da je
trgovina upravičila svoj na-
men. V trgovini delava dve

trgovki in ena čistilka. Po-
slujemo od 8. do 15. ure.
Takšen delovni čas prav
gotovo za krajanje ni ugoden.
Žal pa bi potrebovali, če bi
imeli trgovino odprto cel
dan, še dve trgovki, ki pa jih
ni na voljo.“

Menim, da se naš kraj
izredno hitro razvija. Po-
membna pridobitev je bila
tudi cesta. Potrebno pa bi
bilo okrepiti električno
omrežje, saj je napetost,
zlasti ob večerih, precej
slaba.“

Pavla Ravljen

JOŽE JEVSNIK: „Sem
Gaberčan, bavim pa se s
kmetijstvom. S hitrim razvo-
jem našega kraja sem zelo
zadovoljen. Nova cesta nas
bo bolj povezala z Velen-
jem. Čim prej pa bi bilo
potrebno urediti tudi pri-
ključke na to cesto. Kraj pa
bi se gotovo še hitreje
razvijal, če bi imela krajevna
skupnost več denarja. Po-
trebno bi bilo najti vir
stalnega financiranja krajev-
nih skupnosti.“

Jože Jevšnik

Tudi spominsko obeležje bodo morali prestaviti

Prebivalce pestijo težke socialne razmere

Andi 1978

Lima. Vele mesto, ki šteje 5 milijonov prebivalcev, indijanskega poretka in značilnega izgleda. V glavnem so nekoliko manjše rasti kot Evropejci, vsi črnolasi, temnejše polti z omiljenimi karakteristikami indijanske fizionomije. Do tujcev so v začetku zadržani in nezaupljivi, pozneje pa dobri prijatelji. Kot vsi Južno Američani so nori na ples in nogomet.

Center Lime je blodnjak hotelov, nočnih klubov, diskotek, trgovin, bank itd. Po celem mestu je raztreseno veliko število najrazličnejših trgov, poimenovanih po zgodovinskih junakih in cerkvenih dostojanstvenikih. Bogati del mesta se imenuje Miraflores in je zares imeniten. Razkošne upravne zgradbe obdajajo ogromno naselje privatnih zgradb bogatašev. To so vile z bazeni, športnimi objekti, parki in bogatimi skulpturami. Vse so obdane z visokim obzidjem, čuvajo pa jih oboroženi čuvaji s psi. V tem delu so tudi ambasade in diplomatska predstavništva. Večkrat smo morali za opravi v naš konzulat in tako sem si vso to bogatijo tudi ogledal. Ni me navdušila, počutil sem se ogoljufanega. V tistem delu me je navdušil velik muzej zlata, v katerem je vsa Inkovska dediščina, ki so jo v stoletjih plenjenja še ohranili. Tu sem tudi srečal grupo petičnih jugoslovanskih turistov, ki so dopuste preživljali v Latinski Ameriki.

Ostali, takorekoč ogromni del vele mesta pa je domovina revščine. Nasploh ima človek po prvem stiku z mestom čuden občutek, da se bo vsak čas nekaj zgodilo. Zelo gost promet, večinoma prastarih avtomobilov se odvija povsem stihijno. Mesto ne pozna semaforjev, niti oznak na cestišču. Večina vozil je brez smernih kazalcev, vendar ne sreč je zelo malo. Ljudje so mnogo bolj strpnost od nas. Verjetno imajo mnogo več časa. Nič čudnega ni, če skozi podvoze opazuješ asfalt ali pa, če avtomobili nimajo vrat. Trgovina preprodaje avtomobilov s severnoameriških odpadov cvete na veliko. Zaslediš lahko vse avtomobil-

ske firme, prednjači pa Datsun in Volkswagen, ki ima veliko tovarno v Argentini. Standard ne bi nikdar omogočal toliko avtomobilov, če ne bi bila cena bencina za naše razmere precej nizka (cca 3 ND liter). Ko že govorim o standardu, naj navedem primerjavo. Zasluge zdravnika v Peruju je v našem denarju okoli 900 ND, cene pa so za kakšnih 80 odstotkov nižje kot pri nas. Torej se morajo ljudje preživeti na nam nerazumljiv način. Država plava v dolgovi, inflacija je velika, otipljivih predlogov za izboljšanje stanja ni niti s strani vlade, ki je zaradi tega na šibkih temeljih. Desnica se spet krepi.

V Peruju so si pred leti, s prihodom leveice na krmilo, zadali velike načrte. Nacionalizirali so ves bazični kapital. Začeli so uvajati neko vrsto sam upravljanja, pritegnili so celo vrsto zunanjih strokovnjakov, med drugim tudi jugoslovanskih. Zamerili pa so se ZDA, ki so se maščevale. Ukinili so jim vse kreditne, pobrali investicijsko opremo, skratka naredili so ekonomsko blokado. Stalno je čutili pritisk na vlado. Posledica vsega tega je, da država tudi ekonomsko tone vse globlje. Vsi ji ponujajo strokovno pomoč, materialno-finančno pa nihče. Država komaj izpolnjuje obveznosti navzven na račun akumulacije, investicije so minimalne, novih delovnih mest ni, inflacija je visoka, cene rastejo.

Prebivalce pestijo tudi težke socialne razmere. Prirastek je visok, stanovanj in novih delovnih mest ni. Bolnice in ostale ustanove so neurejene in za tamkajšnje razmere drage. O vsem tem bi lahko napisal še veliko zanimivosti, toda o tem malo pozneje.

Po petih dneh urejanja formalnosti in drugih problemov, smo končno natovorili majhen avtobus in se odpeljali proti Cordilleri. Z nami je bil tudi Morales, najuglednejši nosač, ki je sodeloval pri večini poskusov raznih ekspedicij v Cordillero. Naš cilj je bil Huaguanuco, prekrasna dolina, z dvema jezerima polnih postrvi. Dolina je nacionalni park in je verjetno najlepši andski kotiček v Ameriki.

NADALJEVANJE PRIHODNIČ

NARODNOOSVOBODILNA VOJNA NA OBMOČJU ŠMARTNEGA OB PAKI

Odbori OF in rajon „Oljka“

Partijska celica v Šmartnem ob Paki je bila žarišče odpora proti okupatorju vse do odhoda njenih članov v partizane. 22. julija 1941 so odšli v ilegalo: Franc Hribar, Dominik Hribar, njuna sestra Ivanka in Ručolf Rebernik. Po njihovem odhodu je sekretarske posle odbora prevzela učiteljica Mileva Zakrajšek, ki je bila po partijski direktivi uslužbena na občinskem uradu Šmartno ob Paki.

Dominik Hribar je padel v legendarnem Pohorskem bataljonu na Osankarici 8. januarja 1943. Ivanka Hribar, poročena Vresk, pa je padla marca 1944 na Sv. Planini nad Trbovljami. Rudi Rebernik je umrl v koncentracijskem taborišču Mauthausen.

Vsa organizacijska dejavnost se je prenesla po odhodu članov partijske celice na Veliki vrh, kjer sta bila glavna organizatorja brata Jože in Vlado Letonja.

Na terenu so bili sestanki aktivistov in simpatizerjev, ki so se združevali v male skupinice v posameznih naseljih bivše občine Šmartno ob Paki. Vsi ti so po svojih močeh dajali pomoč prvim partizanom v hrani, potrebščinah in prenočiščih.

V začetku leta 1942 se je delo še bolj razmahnilo in je pričelo v območju bivše občine Šmartno ob Paki dobivati trdne organizacijske oblike. To potrjuje tudi sestanek, ki je bil 26. marca 1942 pri kmetu Ivanu Podvratniku v Skornem. Sestanek je vodil prvoborec Jože Letonja-Kmet, komandir Savinjske čete in kasnejši sekretar okrožnega komiteja KPS za Savinjsko dolino. Na tem sestanku so bili navzoči najzavednejši skornski kmetje: Jože Letonja, Anton Letonja, Ferdinand Stakne, Franc Kugonič in sam gospodar Ivan Podvratnik. Na sestanku so se dogovorili o načinu borbe proti okupatorju in pomoči partizanom. Njihove načrte je preprečilo izdajstvo v začetku maja 1942. Tedaj so bili aretirani kmetje iz Skornega, ki so bili kasneje ustreljeni kot talci.

Po aretaciji naprednejših aktivistov na terenih bivše občine Šmartno ob Paki in ustreli talcev je organizirano delo v drugi polovici leta 1942 in do jeseni 1943 zastalo. Središče političnega dela na terenih Savinjske doline je bilo v tem času na Dobrovljah, kjer se je največkrat zadrževal tudi okrožni komite KPS za Savinjsko dolino. Po njegovem nalogu se je v jeseni leta 1943 ustanovil okrajni odbor OF za rajon „Oljka“. Pod rajon „Oljka“ je spadala bivša občina Šmartno ob Paki, del Lokovice, Andraž, Mozirje, Šmihel nad Mozirjem in Lepa njiva. Prva sekretarka rajona „Oljka“ je bila Ela Letonja-Atena, člani odbora pa so bili: Janez Strigl-Žuti, Jože Remenih-Peter in Alenka Sušteršič. Ko je postala Ela Letonja-Atena članica okrožnega komiteja KPS za Savinjsko dolino, je prevzel sekretarske posle za kratek čas Janez Strigl-Žuti, ki pa je januarja 1944 prevzel novo dolžnost. Za njim je postal sekretar Jože Remenih-Peter.

V prvi dobi je bila na terenu organizirana zaupniška mreža, sestavljena iz trojk.

Sekretar Jože Remenih-Peter je imel na terenu pet odbornikov O. V manjših krajih so bili le zaupniki.

V letu 1944 so bili člani odbora rajona „Oljka“ poleg sekretarja Jožeta Remenih-Petra še: Alojz Povše-Pink, vojni referent, Cvetko (ime neznano) — doma v bližini Ptuja, gospodarski referent, Viktor in Jožica Plešnik, mladinska referenta, Pavla Cesar, referentka za SPZZ, in aktivistka Alenka Sušteršič. Kasneje je prišel še Stanko Deleja, ki je opravljal obveščevalno službo. Kurirji rajona „Oljka“ so bili Alojz Ježovnik, brata Jože in Matevž Hrastnik in Danilo Mrevlje.

Sekretarka SPZZ Pavla Cesar pravi: „Konec maja 1944 sem prevzela posle sekretarke SPZZ. Prvi odbor sem ustanovila v Mozirju. V juniju je bil ustanovljen tudi odbor za Skorno in Gorenje. V odboru so bile: sestre Ana in Jožefa Bizjak iz Skornega in Marija Srebre iz Gorenja. Mislim, da je bilo na vsem sektorju rajona „Oljka“ vključno z Mozirjem in okolico okoli deset odborov SPZZ.

Spomladi leta 1944 je prišel v odbor OF še pismonoša Ivan Pistotnik-Jordan iz Mozirja, ki je bil namestnik sekretarja.

Glavne naloge članov odbora so bile: mobilizacija, aktivizacija mladine in žena, ustanavljanje odborov OF in SPZZ, zbiranje sanitetnega materiala in hrane.

Prva zemljanka okrajnega odbora rajona „Oljka“ je bila v Brdih Skornem. Zgrajena je bila meseca decembra 1943. leta. Postavil jo je sekretar Jože Remenih-Peter.

V januarju 1944 se je okrajni odbor O rajona „Oljka“ preselil v Trn potoke pod Sv. Antonom v Skornem. Tam so si postavili nov bunker in s povezali s kmetom Jožetom Hrastnikom. Skorno št. 24, ki je imel ilegalno ime „Hrsterjanec“. Pri njem je bila javka in skladišče hrane.

Maja 1944 se je odbor preselil v bunker v neposredno bližino Hrastnikove domačije. Od tod se je julija 1944 odbor premestil na šentadraško stran gore Oljke. Tam so si člani postavili nadzemski bunker pod goro Oljko v bližini kmeta Štoberja v Dobriču. Po izdaji na Polzeli so se preselili v Veliki vrh v neposredno bližino kmeta Franca Kovača, po domače Malovršnika, kjer je ostal odbor do konca oktobra 1944. Jeseni tega leta so odbor rajona „Oljka“ sestavljali: Jože Remenih-Peter, sekretar, Danilo Mrevlje-Uroš, gospodarski referent, Stanko Deleja, obveščevalec, Olga Bizjak, mladinski referent, Vanda (ime neznano); referent za SPZZ, Viktor Plešnik, Viktor Krajnc in Ernest Jerin.

V tem času se je izvršila reorganizacija okrajnega rajona „Oljka“, ki se je združila s šaleško-šentiljskim okrajem. Sekretarske posle je prevzel prvoborec Franc Polh-Izak.

Sekretar okrajnega odbora „Oljka“ Jože Remenih-Peter je postal načelnik ustanovljene Narodne zaščite za novo ustanovljeni okraj. Člani Narodne zaščite so meseca novembra 1944 postavili zemljanko v Bezgovcu v bližini Škrubovega mlina v Velikem vrhu. V tej zemljanki so bili do februarja 1945. Zemljanki so pravili „Petrov bunker“. Za to zemljanko so vedeli Turinec in Dobnikovi. Zemljanka je bila povezana z Ivaniko Dobnik ter Marijo in Antonijo Ježovnik.

Oktober 1944 je bila ustanovljena kurirska postaja TV 7 za take imenovano „Jurčkovo linijo“, ki je tekla iz Celja po Spodnji Savinjski dolini prek St. Andraža, Družmirja in Šmihela nad Mozirjem v Gornjo Savinjsko dolino. Sedež kurirske postaje je bil v neposredni bližini Turinec domačije v Velikem vrhu. Ta postaja je opravljala kurirske posle kakor tudi druge politične naloge vse do osvoboditve.

Prvi komandir postaje je bil Jože Hibernik-Žarko iz Preseke pri Mozirju, ki je padel 3. januarja 1945 v Penku na Ogradnikovem mostu ob prehodu čez Pako. Za njim je opravljal posle komandirja Jože Hrastnik-Sede do osvoboditve. Na postaji je bilo sedem do deset kurirjev.

Jeseni 1943 je bil v Gorenju ustanovljen odbor OF. V tem odboru so bili Marija Srebre-Ajda, Anica Koželjnik in neka aktivistka Tatjana. Po direktivah terencev pa so delale še: Pavla Pož, Slavka Sevnica, Slava Brinovšek, Fani Kolenc, Berta Zolnir in Jožefa Špeh.

V Malem vrhu je bil ustanovljen odbor OF maja 1944 v Bednikovi zidnici, ki je bila last Marije Meh. Člani odbora so bili domačini: Franc Berdnik, Anton Meh, Jože Jelen, Vinko Cokan, Jože Podgoršek in Jakob Cede.

Odbor je imel stalne zveze s terenskimi aktivisti na sektorju bivše občine Šmartno ob Paki. Naloge odbora so bile: pošiljanje tedenskih obveščevalnih poročil, zbiranje sanitetnega materiala in hrane ter denarja. Odbor je tudi sestavljal karakteristiko prebivalstva, živčnega na Malem vrhu.

Zaradi strahovitega terorja v letu 1942 se je v Rečici ustanovil odbor O tudi šele spomladi 1944. Ustanovni sestanek je bil v Rakunovem vinogradi na Malem vrhu. Sestanke je sklical neki aktivist, čigar imena se niti ne spominja. Na tem sestanku so bili domačini Jože Goričnik, Viktor Krajnc, Ivan Rakun in ranc Mandelc. Obenem se je ustanovil tudi odbor SPZZ. Prva sekretarka tega odbora je bila Fanika Mandelc.

Spomladi 1944 so imeli šmartinski skvojevi sestanek v gozdu za Bizjakovo p. d. Vencerlovo domačijo v Skornem. O tem sestanku pripoveduje Ivanka Kumer-Venera, poročena Zamernik, doma iz Slatin.

...V SKOJ sem bila sprejeta proti koncu leta 1943. Sprejel me je sekretar SKOJ Mirko Novak-Peter. Njemu sem tudi odgovarjala za delo. Na sestanku v Skornem so bili: sekretar Mirko Novak-Peter, Pepca Mavha, Nežka Ilovšek, neka Milka iz Mozirja in jaz. Na sestanku smo napravili načrt za proslavo 1. maja. Dobile smo literaturo in mnogo letakov. Literaturo smo dajale zanesljivim našim ljudem z naročilom, da jo prečitajo in izročijo naprej svojim znancem. Letake pa smo za 1. maj trosile po cestah in potih. Zraven tega sem opravljala tudi obveščevalno službo, posebno se je osredotočilo na Gornje Savinjske doline. Iz Braslovč je pošiljala podatke Sima Ramšak. Iz Šmartnega pa me je obveščala Ivica Smerkolj, ki je bila povezana z železničarji. Pri zbiranju sanitetnega materiala sta mi največ pomagali Slavka Terčak iz Slatin in njena sestra Pepca Kramar, ki je živela v Celju.

STANE TERČAK
(Iz knjige „OD VSTAJE DO ZMAGE“ — narodnoosvobodilna vojna v Šaleški dolini in Šmartnem ob Paki)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peternej

79. Medtem je sivolasec vstal, odprl mapo na mizi in uprl pogled v skupinico pred sabo. Mira je pritisnila na tipko magnetofona, ko je spregovoril. Glas je bil hladen, a hkrati dostojanstven, da je Stanka čudno spreletelo. „Gospodje, čas je, da vas seznanim z bistvom stvari. Kdo sem, ni niti najmanj važno, niti ne, kaj sem. Zadolžen pa sem, da položim temeljni kamen za operacijo „CENTER“, ki bo pošteno odjeknila v svetu.

80. Zavladala je grobna tišina. Sivolasec je premišljeval nadaljeval. „Poklicani smo, da povrnemo našemu narodu svobodo, da ga dvignemo na tradicionalno vodilno mesto med jugoslovanskimi narodi...“ Stanka je preplaval val spoznanja. Jasno se je zavedal, v kakšno pustolovščino je vključen. Prvi hip ga je navdajalo enako navdušenje, kot pred tem, ko je poslušal duhovnika. In če je zraven tudi Mira, je še premišljeval...

81. Neznanelec je na dolgo in široko razlagal hrvaško preteklost, opozarjal na „zlate čase pod velikim poglavnikom“, se navdušil za „politične težnje svobode Hrvaške in njeno dolžnost, da se jugoslovansko vprašanje“. V tem smislu, je povedal, izvajamo boje priprave, kajti kmalu bo napočil dan, ko bo „naša stranka s svetlo orožjem morala krojiti pravico narodu...“ Videti je bilo, da izrečene besede globoko delujejo na poslušalce.

vaš
obveščevalec

koledar

Petek, 2. november – Dušana
Sobota, 3. november – Just
Nedelja, 4. november – Karel
Ponedeljek, 5. november – Sabina
Torek, 6. november – Lenart
Sreda, 7. november – Obletnica
oktobrske socialistične revolucije
Četrtek, 8. november – Bogdan

dežurstva

DEŽURSTVO VETERINAR-
JEV VETERINARSKO PO-
STAJE VELENJE

od 2. 11. do 8. 11. 1979 Peter
RIHTARIC, dipl. vet. – Šoštanj,
Prešernov trg 7 – telefon 881 – 143

DEŽURSTVO ZOBOZDRAV-
NIKOV V ZDRAVSTVENEM
DOMU VELENJE

1. 11. 1979 dr. Romana LAH,
Kidričeva 17, Velenje
3. 11. 1979 dr. Teodor GORO-
GRANC, Jenkova 25, Velenje
4. 11. 1979 dr. Teodor GORO-
GRANC, Jenkova 2, Velenje

DEŽURSTVO ZDRAVNIKOV
V ZDRAVSTVENEM DOMU
VELENJE

2. 11. 1979 dr. Žuber (dnevni), dr.
Pustovar (nočni)
3. 11. 1979 dr. Kopitar
4. 11. 1979 dr. Kopitar
5. 11. 1979 dr. Poles (dnevni), dr.
Patek (nočni)

mali
oglasi

DROBNA ZLATA zapetnica je
bila izgubljena v torek, 30. oktobra
popoldan na poti od pošte do
središča Velenja. Najditelja prosim,
da jo proti nagradi prinese v
uredništvo.

GARSONJERO ALI MAJHNO
STANOVANJE vzamem v najem za
eno leto ali več. Po dogovoru pla-
čam vnaprej. Ponudbe na telefon
851-811 od 7. do 15. ure ob
delavnikih. Velenje ali bližnja okoli-
ca.

V OKOLICI SLOVENJ GRAD-
CA prodam večjo stanovanjsko hišo,
zgrajeno do III. faze. Informacije po
telefonu 062-849-210 od 13. do
15. ure ali v uredništvu Našega časa.
PRODAJ globok otroški voziček
in kupim športni voziček (za ležati
in sedeti) telefon 852-802.

POMOČ v gospodinjstvu, varstvo
otroka pa tudi čiščenje prostorov
od 4 do 65 ur sprejemem honorarno.
Naslov v uredništvu.

UGODNO prodam kavč, avto-
matsko pregebnji, in tri fotelje. Na-
slov v uredništvu.

PRODAJ pohištvo za dnevno
sobo in sededno kotno garnituro po
zelo ugodni ceni. Elizabeta Samec,
Šaleška 165, Velenje.

OSEBA, ki je prejela zapetnico
iz belega zikla od Alberta Kočevarja
iz Podgore 24, naj mi jo vrne, ker se
je našla lastnica.

PRODAJ ORGLE, znamke Te-
ger eho, dvomanele. Informacije
po telefonu 852-821 ali Vili Ojstr-
lek, Jenkova 33, Velenje.

V OSRČJU ŠALEŠKE DOLINE,
skoraj na ravnem, prodam 36 arov
lepega gozda. Dovoljena zazidava
obrtne dejavnosti. Naslov v upravi
pod "November".

ISCEM I ZENSKO za pomoč v
gospodinjstvu vsak delavnik od 6.
do 14. ure – Informacije P. M. –
Hrnčič.

kino

REDNI KINO
VELENJE

2. 11. – petek ob 18 in 20 uri
PRVA LJUBEZEN – francoski. Re-
žija: Claude Berri. Igrajo: Alain
Cohen, Charles Denner
3. 11. – sobota ob 18 in 20 uri
VOJNA V VESOLJU – japonski

znanstveno fantastični. Režija: Jun
Fukuda. Igrajo: Juko Asano, Masaja
Oki

4. 11. – nedelja ob 18 in 20 uri
VOJNA V VESOLJU – japonski
znanstveno fantastični

5. 11. – ponedeljek ob 18 in 20
uri MISTER MILJARDER – ameri-
ška komedija. Režija: Jonathan
Kaplan. Igrajo: Terence Hill, Valer-
gie Perrene

6. 11. – torek ob 18 in 20 uri
MISTER MILJARDER – ameriška
komedija

7. 11. – sreda ob 18 in 20 uri
TIGER JE ŠE ŽIV – SANDOKAN
– italijanski avanturistični. Režija:
Sergio Sollima. Igrajo: Kabir Bedi,
Philippe Leroy

8. 11. – četrtek ob 18 in 20 uri
TIGER JE ŠE ŽIV – SANDOKAN
– italijanski avanturistični

KINO DOM KULTURE
VELENJE

4. 11. – nedelja ob 9. uri OTRO-
ŠKA MATINEJA – NAJ ŽIVE DU-
HOVI – češka pravljica

5. 11. – ponedeljek ob 20 uri
FILMSKO GLEDALIŠČE TIGER
JE ŠE ŽIV – SANDOKAN –
italijanski avanturistični

KINO ŠOŠTANJ

3. 11. – sobota ob 15.30 OTRO-
ŠKA MATINEJA – NAJ ŽIVE DU-
HOVI – češka pravljica

3. 11. – sobota ob 19.30 PRVA
LJUBEZEN – francoski

4. 11. – nedelja ob 17.30 in
19.30 TIGER JE ŠE ŽIV – SAN-
DOKAN – italijanski avanturistični

5. 11. – ponedeljek ob 19.30
VOJNA V VESOLJU – japonski
znanstveno fantastični

7. 11. – sreda ob 19.30 MISTER
MILJARDER – ameriška komedija

KINO ŠMARTNO
OB PAKI

2. 11. petek ob 19 uri TIGER JE
ŠE ŽIV – SANDOKAN – italijan-
ski avanturistični

4. 11. – nedelja ob 13.30 OTRO-
ŠKA MATINEJA – NAJ ŽIVE DU-
HOVI – češka pravljica

6. 11. – torek ob 19 uri VOJNA
V VESOLJU – japonski znanstveno
fantastični

prireditve

Petkov večer

Drevi ob 19. uri bo v knjižnici
Kulturnega centra „Ivan Napotnik“
Velenje „VEČER ANIMIRANEGA
FILMA“, ki ga je pripravil Kino
klub Gorenje. Vabljeni!

Razstava

V galeriji Kulturnega centra „Ivan
Napotnik“ Velenje je odprta razsta-
va pastelov Božidarja Jakca na temo
„slovenska pokrajina“. Razstava je
odprta vsak dan od 9. do 18. ure, v
soboto pa od 9. do 13. ure. Nekaj
slik je naprodaj!

Muzejske in
galerijske zbirke

Na velenjskem gradu so odprte
stalne muzejske zbirke: muzej slo-
venskih premogovnikov, afriška
zbirka prof. Františka Foita, muzej
delavskega gibanja in NOB, najdba
mastodonta ter galerijske zbirke „od
impresionizma do danes“ in stalna
galerija slik Lojzeta Perka.

Napotnikova galerija

V domu kulture Šoštanj je odprta
galerija umetniških del kiparja Ivana
Napotnika. Galerija je odprta vsak
dan, razen ob nedeljah in ponedelj-
kih, od 10. do 11. ure in od 16. do

17. ure, ter ob kulturnih priredit-
vah.

Muzej na Graški gori

Na Graški gori si poleg spomin-
skega parka in spomenika „Nošenja
ranjenca“, ki ga je izdelal A. Augu-
stinčič, lahko ogledate tudi spomin-
sko sobo XIV. divizije. Muzej je
odprt ob nedeljah od 9. do 16. ure,
v ostalih dneh pa dobite ključ pri
Doler Milki, Plešivec 60.

Ure pravljic

V knjižnici Kulturnega centra bodo
od 8. novembra dalje spet ure prav-
ljic za 5. 6. in 7. razrede. Pričetek
ob 16.00.

SAMOUPRAVNA INTERESNA SKUPNOST
ZA VARSTVO PRED POŽARI
OBČINE VELENJE

RAZPISUJE

dela in naloge

4 poklicnih gasilcev, ki bodo opravljali dela in
naloge v gasilskem domu gasilskega društva Velenje.

Pogoji:

- kandidati morajo imeti vozniški izpit A, B in C kategorije;
- kandidati morajo biti zdravstveno sposobni in ne starejši od 40 let;
- kandidati morajo imeti izpit gasilca, opravljenega v katerem koli gasilskem društvu;
- kandidati morajo imeti enega od poklicev, in sicer ključavničar, električar, mehanik ali poklic druge sorodne stroke.

Osebnih dohodkov po dogovoru in po določilih pravilnikov, ki veljajo za delo v poklicnih gasilskih enotah.

Stanovanja niso na razpolago.

Dela in opravila poklicnih gasilcev bodo potekala v treh izmenah dežurstva in ostalih tehničnih opravil, ki bodo dogovorjena po posebnem katalogu del, nalog in opravil teh delavcev.

Kandidati naj pošljejo pisarne prijave s potrebnimi dokazili v roku 15 dni po objavi tega razpisa na naslov:

ŠIS za varstvo pred požari, Celjska cesta 98, Velenje.

ZVEZA TELESNOKULTURNIH ORGANIZACIJ
OBČINE VELENJE

išče sodelavce

za opravljanje naslednjih nalog in opravil
1. Gospodarja športnih objektov ob jezeru
2. Snažilke v športnih garderobah ob jezeru

Pri izbiri kandidatov imajo prednost zakonski pari s stanova-
njem in možnostjo zamenjave stanovanja s stanovanjem v
športnih garderobah ob jezeru v Velenju.
Pisarne prijave naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi na
naslov:
Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje, Foitova
2, Velenje, p.p. 28.

ZAHVALA

Vsem, ki so se kakorkoli spomnili obletnice dne 24. 10. 1978 preminulega

AVGUSTA JERIHE

iz Velenja

in počastili spomin nanj, iskrena hvala!

Posebno so nas s svojo pozornostjo zadolžili skupščina občina Velenje in njen
predsednik tovariš Franjo Korun, predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine
Velenje, sodelavci iz GORENJA, prijatelji, njegovi poslovni in družbeni sodelavci in
izvajalci intimnega programa ob odkritju pokojnikovega doprsnega kipa v avli
skupščine občine Velenje.

Druži nas zavest, da je izguba dragega pokojnika še preveč boleča, da bi jo mogel
neizprosno se odmikajoči čas omiliti.

Jerihovi

ZAHVALA

Prazen je ostal v Topolšici dom naše drage mame, tašče, stare
mame in prababice

TEREZIJE KOTNIK

rojene JUVAN

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki so jo tako številno spremili
na njeni zadnji poti in zasuli njen grob s cvetjem. Hvala vsem za izraženo sožalje.
Iskrena hvala govornici Cveti Pušnik za poslovilne besede in pevcem zbora Kajuh.
Hvala duhovniku Božanu za obred in besede ob grobu.
Posebna hvala za pomoč družini Vrčkovnik in Kugovnič.
Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujejoče hčerke: Štefka, Mici, Pepca, Gelči, Trezi, Iva, Betka, Olga z družinami, ter
ostalo sorodstvo.

Ljubljanska banka
Temeljna banka Velenje

vsem varčevalcem čestitamo
ob svetovnem dnevu varčevanja

Varčujmo, da bomo imeli jutri, kar si želimo danes!
Kar si želimo zase in za nas vse!
Varčevanje je temelj, na katerem gradimo načrte za
svojo prihodnost in naš prispevek k hitrejšemu
napredku!

ZDRUŽENE LEKARNE
VELENJE

OBVEŠČAJO

da bo občane Šmartnega ob Paki in okolice od 5.
novembra 1979 naprej oskrbovala z zdravili lekarni-
ška postaja Šmartno ob Paki.

Odprta bo vsak dan od 7. do 14. ure, razen ob
sobotah in nedeljah.

Dežurstvo bo še naprej zagotovljeno samo v
lekarni Velenje.

AVTO MOTO DRUŠTVO
ŠALEŠKE DOLINE
VELENJE

PONOVO RAZPISUJE

PROSTO DELOVNO MESTO

SEKRETARJA

RAZPISNI POGOJI:

- srednja izobrazba ekonomske ali turistične smeri
- pet let delovne dobe
- organizacijske sposobnosti

Kandidati naj pošljejo svoje prošnje na naslov: izvršni odbor
AMD „Šaleške doline“ Velenje, Prešernova 9.
Razpis velja do 22. novembra 1979.
Stanovanja ni.

OZD Industrija usnja Vrhnika
TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ
Glavni trg 2, Šoštanj

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA TOZD
TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ

OBJAVLJA
NASLEDNJA PROSTA DELA IN NALOGE
1. VODJA PRIPRAVE PROIZVODNJE

POGOJI

Višja ali visoka izobrazba kemijske ali usnjarske smeri, vsaj 5 let
delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delovnih mestih, znanje
enega tujega jezika. Izbran delavec bo imenovan za dobo 4 let.

2. RAZISKOVALEC NOVIH PROGRAMOV

POGOJI

Višja ali visoka izobrazba kemijske smeri, 3 leta delovnih izkušenj na
enakih ali podobnih delovnih mestih, aktivno znanje vsaj enega tujega
jezika.

3. OBRAČUN NEDOKONČANE PROIZVODNJE

POGOJI

Srednja ekonomska izobrazba, 2 leti delovnih izkušenj
Kandidati naj vložijo pisarne prijave na razpis z ustrezno dokumen-
tacijo v roku 15 dni po objavi razpisa na naslov: kadrovska služba
TOZD Tovarna usnja Šoštanj, Glavni trg 2, 63325 Šoštanj.
Prijavljene kandidate bomo pisarno obvestili o izbiri 30 dni po
preteku razpisnega roka.

